

BOG

NEKROFILEN (/BOEGER/NEKROFILEN)

Af Gabrielle Wittkop (/forfattere/gabrielle-wittkop) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A54104669)

BASIS%3A54104669)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/nekrofilen) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/nekrofilen&title=Nekrofilen)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/nekrofilen&status=Nekrofilen+https://litteratursiden)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/nekrofilen&title=Nekrofilen](https://litteratursiden.dk/boeger/nekrofilen&title=Nekrofilen)) [url=https://litteratursiden.dk/boeger/nekrofilen&status=Nekrofilen+https://litteratursiden](https://litteratursiden.dk/boeger/nekrofilen&status=Nekrofilen+https://litteratursiden).

Makaber fransk roman er frastødende på den fascinerende måde.

Den franske forfatter og journalist Gabrielle Wittkop (1920-2002) debuterede i 1972 med kortromanen 'Nekrofilen' (fr. *Le nécrophile*), en meget grafisk skildring af en nekrofil mands natlige eskapader med de nyligt afdøde.

TAGS:

DAGBØGER (/TAXONOMY/TERM/1928)

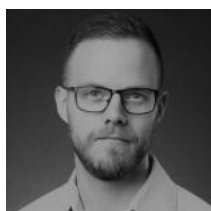
DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)

ENSOMHED (/TAXONOMY/TERM/2774)

SEKSUALITET (/TAXONOMY/TERM/9326)

TABUER (/TAXONOMY/TERM/10354)

ANMELDELSE

(/users/soren-feldtfos-thomsen)

Af Søren Feldtfos Thomsen (/users/soren-feldtfos-thomsen)

Skribent
07 jun.18

Makaber fransk roman er frastødende på den fascinerende måde.

Den franske forfatter og journalist Gabrielle Wittkop (1920-2002) debuterede i 1972 med kortromanen 'Nekrofilen' (fr. *Le nécrophile*), en meget grafisk skildring af en nekrofil mands natlige eskapader med de nyligt afdøde. Det er måske ikke så overraskende at intet dansk forlag har villet udgive den sprængfarlige roman før nu, men det er svært at benægte, at den er et lille mesterstykke om menneskets mørkeste impulser.

Wittkops hovedperson er en parisisk antikvitetshandler, Lucien, hvis seksuelle lyster udelukkende er rettet mod ligene af de døde. Om det er mænd, kvinder, voksne eller børn går han til gengæld ikke så meget op i, det afgørende er at de ikke længere tilhører de levendes verden:

"De dødes lugt er som at vende hjem til kosmos, som den sublime alkymi. For intet er så rent som en død, og den døde bliver kun renere, som tiden går, lige indtil den store elfenbensdukke med vokssmilet, med de evigt spredte ben, som findes i os alle sammen, når den absolutte renhed."

Romanen er skrevet i dagbogsform, og Lucien sparer ikke sig selv og læseren for detaljerede beskrivelser af sine natlige udflugter, hvor han møjsommeligt graver sit næste udvalgte lig op fra kirkegården og smugler det med sig hjem for at tilfredsstille sit begær. De fleste af ligene skaffer han sig af med efter ganske kort tid, men særligt vidunderlige elskere, som han kalder dem, beholder han ofte i flere dage for at kunne nyde deres kroppe igen og igen. Først når ligenes forrådnelse er så fremskreden, at han ikke kan holde dem skjult længere, siger han modvilligt farvel og steder dem til hvile i Seinen.

'Nekrofilen' er en sjældent makaber bog, som vitterligt ikke er for sarte sjæle. De detaljerede beskrivelser af rådende kroppe – deres lyde, lugte og forskellige former for udflåd – gør den til en prøvelse at komme igennem, og på samme måde som f.eks. Wittkops store forbillede, Edgar Allan Poe, formår den franske provokatør at gøre læseren til sin (mod)villige medskyldige i udforskningen af de menneskelige perversioner. Historien rummer en kulsort humor, som især kommer af Wittkops kølige, afmålte skrivestil. Da en ung, mandlig kunde lægger an på Lucien konstaterer han efterfølgende:

"Jeg kunne ikke ligefrem sige til ham: "Jeg kan i særdeleshed godt lide deres øjne, når det hvide vender ud af dem, Deres stumme læber, Deres iskolde køn, så hvis bare De var død. Desværre har De den utroligt dårlige smag at være i live [...]."

Jeg morede mig over scener som disse under læsningen, for straks derefter at blive ramt af den obligatoriske dårlige samvittighed. Men romanen er morsom og samtidig dybt sørgmodig. For Lucien er, når alt kommer til alt, en sølle, ensom eksistens, som igen og igen må se sine forhold gå i opløsning – bogstaveligt talt. Og måske er det mest tankevækkende ved romanen ikke emnet nekrofil i sig selv, men nekrofilien som billede på den umulige kærlighed, som aldrig kan opfyldes eller fastholdes, og på tilværelsens absurditet og meningsløshed. Som Lucien tilstår på et tidspunkt:

"[I] mit tilfælde kommer glæden aldrig uden sorgen over at vide, at den er efemerisk, at al lykke bærer kimen til sit eget endeligt i sig. Kun døden, min egen, vil befri mig fra dette nederlag, dette sår, som tiden påfører mig."

'Nekrofilen' er oversat af Christina Ytzen og udgivet på forlaget Sidste Århundrede, som også netop har udgivet Wittkops novellesamling 'Eksemplariske bortgange' (<https://litteratursiden.dk/anmeldelser/eksemplariske-bortgange-af-gabrielle-wittkop>).

BOGDETALJER

Andre bøger af Gabrielle Wittkop